

श्रीमद्-आद्य-शंकर-भगवत्पाद-परंपरागत-मूलाम्नाय-
सर्वज्ञ-पीठम्
श्री-कांची-कामकोटि-पीठम्
जगद्गुरु-श्री-शंकराचार्य-स्वामि-श्रीमठ-संस्थानम्

श्री-शंकर-भगवत्पाद-प्रशस्ति-संग्रहः देव-वंदनम्

सदा बाल-रूपाऽपि विघ्नाद्रि-हन्त्री महा-दंति-वक्त्राऽपि पंचास्य-मान्या।
विधीन्द्रादि-मृग्या गणेशाभिधा मे विधत्तां श्रियं काऽपि कल्याण-मूर्तिः ॥ १ ॥

—गणेशस्तुतिः - सुब्रह्मण्यभुजंगं शंकरभगवत्पादकृतम् - 1

पुस्तक-जप-वट-हस्ते वरदाभय-चिह्न-चारु-बाहु-लते।
कर्पूरामल-देहे वागीश्वरि शोधयाशु मम चेतः ॥ २ ॥

—प्रपंचसारः शंकरभगवत्पादकृतः 8/70

गुरुपरंपरावंदनम्

नारायणः पद्म-भवो वसिष्ठः शक्तिश्च तत्-पुत्र-पराशरश्च।
व्यासः शुको गौड-पदो यतीन्द्रो गोविन्द-योगीति गुरु-क्रमोऽयम् ॥ १ ॥

आद्यः श्री-शंकराचार्यो भगवत्पाद-संज्ञकः।
अवतीर्णः शंभुरिति प्रथितः कालटी-पदे ॥ २ ॥

सुरेश्वरः पद्मपदो हस्तामलक-तोटकौ।
सर्वज्ञश्चेति तच्छिष्याः प्रथिता गुरु-सन्निभाः ॥ ३ ॥

शंकरः कामकोट्याख्यं पीठं कांच्यां व्यराजयत्।
प्रत्यस्थापयदद्वैतं पीठे सर्वज्ञके स्थितः ॥ ४ ॥

आत्मानमनु सर्वज्ञं सुरेश्वर-मते स्थितम्।
गोप्तारं कामकोट्याख्य-पीठस्य व्यदधाद् गुरुः ॥ ५ ॥

तदाद्येंद्र-सरस्वत्याख्याऽविच्छिन्ना परंपरा।
पाति नो गुरु-वर्याणां शारदा-मठ-सुस्थिता ॥ ६ ॥

श्री-शंकरार्यमपरं श्री-शिवा-शिव-रूपिणम्।
पूज्य-श्री-कामकोट्याख्य-पीठ-गं तं दया-निधिम् ॥ ७ ॥

अपार-करुणा-सिंधुं ज्ञान-दं शांत-रूपिणम्।
श्री-चंद्रशेखर-गुरुं प्रणमामि मुदाऽन्वहम् ॥ ८ ॥

देवे देहे च देशे च भक्त्यारोग्य-सुख-प्रदम्।
बुध-पामर-सेव्यं तं श्री-जयेंद्रं नमाम्यहम् ॥ ९ ॥

नमामः शंकरान्वाख्य-विजयेंद्र-सरस्वतीम्।
श्री-गुरुं शिष्ट-मार्गानुनेतारं सन्मति-प्रदम् ॥ १० ॥

गुरु-पादुका-पंचकम्

—गोविंद-भगवत्-पूज्यपाद-सन्निधौ शंकर-भगवत्पाद-कृतम्

जगज्जनि-स्थेम-लयालयाभ्याम् अगण्य-पुण्योदय-भाविताभ्याम्।
त्रयी-शिरोजात-निवेदिताभ्यां नमो नमः श्री-गुरु-पादुकाभ्याम् ॥ १ ॥

विपत्-तमः-स्तोम-विकर्तनाभ्यां विशिष्ट-संपत्ति-विवर्धनाभ्याम्।
नमज्जनाशेष-विशेष-दाभ्यां नमो नमः श्री-गुरु-पादुकाभ्याम् ॥ २ ॥

समस्त-दुस्तर्क-कलंक-पंकापनोदन-प्रौढ-जलाशयाभ्याम् ।
निराश्रयाभ्यां निखिलाश्रयाभ्यां नमो नमः श्री-गुरु-पादुकाभ्याम् ॥ ३ ॥

ताप-त्रयादित्य-करार्दितानां छाया-मयीभ्यामति-शीतलाभ्याम्।
आपन्न-संरक्षण-दीक्षिताभ्यां नमो नमः श्री-गुरु-पादुकाभ्याम् ॥ ४ ॥

यतो गिरोऽप्राप्य धिया समस्ता हिया निवृत्ताः सममेव नित्याः।
ताभ्यामजेशाच्युत-भाविताभ्यां नमो नमः श्री-गुरु-पादुकाभ्याम् ॥ ५ ॥

ये पादुका-पंचकमादरेण पठन्ति नित्यं प्रयताः प्रभाते।
तेषां गृहे नित्य-निवास-शीला श्री-देशिकेन्द्रस्य कटाक्ष-लक्ष्मीः ॥ ६ ॥

भगवत्पादकृतं गुरु-वंदनम्

प्रज्ञा-वैशाख-वेध-क्षुभित-जल-निधेर्वेद-नाम्नोऽन्तर-स्थं
भूतान्यालोक्य मग्नान्यविरत-जनन-ग्राह-घोरे समुद्रे।
कारुण्यादुद्धारामृतमिदममरैर्दुर्लभं भूत-हेतोः
यस्तं पूज्याभिपूज्यं परम-गुरुममुं पाद-पातैर्नतोऽस्मि ॥ १ ॥

यत्-प्रज्ञालोक-भासा प्रतिहतिमगमत् स्वांत-मोहांधकारो
मज्जोन्मज्जं च घोरे ह्यसकृदुपजनोदन्वति त्रासने मे।
यत्-पादावाश्रितानां श्रुति-शम-विनय-प्राप्तिरग्न्या ह्यमोघा
तत्-पादौ पावनीयौ भव-भय-विनुदौ सर्व-भावैर्नमस्ये ॥ २ ॥

—मांडूक्य-कारिका-भाष्यम्

यैरिमे गुरुभिः पूर्वं पद-वाक्य-प्रमाणतः।
व्याख्याताः सर्व-वेदांताः तान् नित्यं प्रणतोऽस्म्यहम् ॥ ३ ॥

—तैत्तिरीयोपनिषद्भाष्यम्

विमथ्य वेदोदधितः समुद्धृतं सुरैर्महाब्धेस्तु महात्मभिर्यथा।
तथाऽमृतं ज्ञानमिदं हि यैः पुरा नमो गुरुभ्यः परमीक्षितं च यैः ॥ ४ ॥

—उपदेशसाहस्र्याम्

सर्व-वेदांत-सिद्धांत-गोचरं तमगोचरम्।
गोविंदं परमानंदं सद्गुरुं प्रणतोऽस्म्यहम् ॥ ५ ॥

अखंडानंद-संबोधो वंदनाद् यस्य जायते।
गोविंदं तमहं वंदे चिदानंद-तनुं गुरुम् ॥ ६ ॥

नमो नमस्ते गुरवे महात्मने
विमुक्त-संगाय सद्गुत्तमाय।
नित्याद्वयानंद-रस-स्वरूपिणे
भूम्ने सदाऽपार-दयांबु-धाम्ने ॥ ७ ॥

स्वाराज्य-साम्राज्य-विभूतिरेषा
भवत्-कृपा-श्री-महिम-प्रसादात्।
प्राप्ता मया श्री-गुरवे महात्मने
नमो नमस्तेऽस्तु पुनर्नमोऽस्तु ॥ ८ ॥

स्वामिन् नमस्ते नत-लोक-बंधो
कारुण्य-सिंधो पतितं भवाब्धौ।
मामुद्धरात्मीय-कटाक्ष-दृष्ट्या
ऋज्व्याऽतिकारुण्य-सुधाभिवृष्ट्या ॥ ९ ॥

—विवेकचूडामणिः

वंदे गुरूणां चरणारविंदे
 संदर्शित-स्वात्म-सुखावबोधे ।
 जनस्य ये जांगलिकायमाने
 संसार-हालाहल-मोह-शांत्यै ॥ १० ॥

—योगतारावलि: 1

श्री-गुरु-चरण-द्वंद्वं वंदेऽहं मथित-दुस्सह-द्वंद्वम् ।
 भ्रांति-ग्रहोपशांतिं पांसु-मयं यस्य भसितमातनुते ॥ ११ ॥

—स्वात्मनिरूपणम् 1/1

वेदांताचार्यवंदना

आदौ शिवस्ततो विष्णुः ततो ब्रह्मा ततः परम् ।
 वसिष्ठश्च ततः शक्तिः ततः षष्ठः पराशरः ॥ १ ॥
 ततो व्यासः शुकः पश्चाद् गौडपादाभिधस्ततः ।
 गोविंदार्य-गुरुस्तस्माच्छंकराचार्य-संज्ञकः ॥ २ ॥
 पद्मपादः सुरेशश्च हस्तामलक-तोटकौ ।
 वेदांत-शिक्षा-गुरव आचार्याः पांतु मां सदा ॥ ३ ॥

—हुल्स्च-कोशतः

सदाशिव-समारंभां शंकराचार्य-मध्यमाम् ।
 अस्मदाचार्य-पर्यतां वंदे गुरु-परंपराम् ॥ ४ ॥

नारायणं पद्म-भुवं वसिष्ठं
 शक्तिंच तत्-पुत्र-पराशरं च ।
 व्यासं शुकं गौड-पदं महांतं
 गोविंद-योगींद्रमथास्य शिष्यम् ॥ ५ ॥

श्री-शंकराचार्यमथास्य पद्म-
 पादं च हस्तामलकं च शिष्यम् ।
 तं तोटकं वार्तिक-कारमन्यान्
 अस्मद्-गुरून् संततमानतोऽस्मि ॥ ६ ॥

—सांप्रदायिकश्लोकाः

मार्कण्डेय-संहितायां भगवत्पाद-प्रशंसा

श्री-शंकर-गुरु-चरण-स्मरणम् अभीष्टार्थ-करणमखिलानाम्।
संभवतु सर्वदा मम सम-रस-सुख-भाग्य-दान-निपुणतरम्॥ १ ॥

श्री-शंकराचार्य-पदारविन्द-सेवा हि सर्वेप्सित-कल्प-वल्ली।
लभ्येत जन्मांतर-पुण्य-योगात् सुजन्मभिः शुद्ध-मनोभिषंगैः॥ २ ॥

शंकर-गुरु-चरणांबुजम् अखिल-जगन्मंगलं मनस्यनिशम्।
कलयामि कलि-मलापहम् अमित-सुखाधायकं बुधेन्द्राणाम्॥ ३ ॥

लोकानुग्रह-तत्परः पर-शिवः संप्रार्थितो ब्रह्मणा
चार्वाकादि-मत-प्रभेद-निपुणां बुद्धिं सदा धारयन्।
कालट्याख्य-पुरोत्तमे शिव-गुरुर्विद्याधिनाथश्च यः
तत्-पत्न्यां शिव-तारके समुदितः श्री-शंकराख्यां वहन्॥ ४ ॥

महात्रिपुरसुन्दरी-रमण-चंद्रमौलीश्वर-
प्रसाद-परिलब्ध-वाङ्मय-विभूषिताशांतरम्।
निरंतरमुपास्महे निरुपमात्म-विद्या-नदी-
नदी-नद-पति-प्रभं मनसि शंकरार्यं गुरुम्॥ ५ ॥

तोटकाष्टकम्

विदिताखिल-शास्त्र-सुधा-जलधे महितोपनिषत्-कथितार्थ-निधे।
हृदये कलये विमलं चरणं भव शंकर देशिक मे शरणम्॥ १ ॥

करुणा-वरुणालय पालय मां भव-सागर-दुःख-विदून-हृदम्।
रचयाखिल-दर्शन-तत्त्व-विदं भव शंकर देशिक मे शरणम्॥ २ ॥

भवता जनता सुहिता भविता निज-बोध-विचारण-चारु-मते।
कलयेश्वर-जीव-विवेक-विदं भव शंकर देशिक मे शरणम्॥ ३ ॥

भव एव भवानिति मे नितरां समजायत चेतसि कौतुकिता।
मम वारय मोह-महा-जलधिं भव शंकर देशिक मे शरणम्॥ ४ ॥

सुकृतेऽधिकृते बहुधा भवतो भविता सम-दर्शन-लालसता ।
 अतिदीनमिमं परिपालय मां भव शंकर देशिक मे शरणम् ॥ ५ ॥

जगतीमवितुं कलिताकृतयो विचरन्ति महामहसश्छलतः ।
 अहिमांशुरिवात्र विभासि पुरो* भव शंकर देशिक मे शरणम् ॥ ६ ॥

गुरु-पुंगव पुंगव-केतन ते समतामयतां न हि कोऽपि सुधीः ।
 शरणागत-वत्सल तत्त्व-निधे भव शंकर देशिक मे शरणम् ॥ ७ ॥

विदिता न मया विशदैक-कला न च किञ्चन काञ्चनमस्ति गुरो ।
 द्रुतमेव विधेहि कृपां सह-जां भव शंकर देशिक मे शरणम् ॥ ८ ॥

[* गुरो इति पाठांतरम्]

भगवत्पाद-शिष्यैः कृताः गुरु-स्तुतयः

येषां धी-सूर्य-दीप्त्या प्रतिहतिमगमन्नाशमेकांततो मे
 ध्वांतं स्वांतस्य हेतुर्जनन-मरण-संतान-दोलाधिरूढेः ।
 येषां पादौ प्रपन्नाः श्रुति-शम-विनयैर्भूषिताः शिष्य-संघाः
 सद्यो मुक्तौ स्थितास्तान् यति-वर-महितान् यावदायुर्नमामि ॥ १ ॥

—श्रुतिसारसमुद्धरणं तोटकाचार्यकृतम् 188

वेदांतोदर-वर्ति भास्वदमलं ध्वांत-च्छिदस्मद्-धियः
 दिव्यं ज्ञानमतीन्द्रियेऽपि विषये व्याहन्यते न क्वचित् ।
 यो नो न्याय-शलाकयैव निखिलं संसार-बीजं तमः
 प्रोत्सार्याविरकार्षीद् गुरु-गुरुः पूज्याय तस्मै नमः ॥ २ ॥

—नैष्कर्म्यसिद्धिः - श्रीसुरेश्वराचार्यकृता 4.76-77

आ शैलादुदयात् तथाऽस्त-गिरितो भास्वद्-यशोराशिभिः
 व्याप्तं विश्वमनंधकारमभवद् यस्य स्म शिष्यैरिदम् ।
 आराद् ज्ञान-गभस्तिभिः प्रतिहतश्चंद्रायते भास्करः
 तस्मै शंकर-भानवे तनु-मनोवाग्भिर्नमः स्यात् सदा ॥ ३ ॥

यत्-प्रज्ञोदधि-युक्ति-शब्दन-खज-श्रद्धैक-सन्नेत्रक-
 स्थैर्य-स्तंभ-मुमुक्षु-दुःखित-कृपा-यत्नोत्थ-बोधामृतम्।
 पीत्वा जन्म-मृति-प्रवाह-विधुरा मोक्षं ययुर्मोक्षिणः
 तं वंदेऽत्रि-कुल-प्रसूतममलं वेधोभिधं मद्-गुरुम् ॥ ४ ॥

—बृहदारण्यकभाष्यवार्त्तिकम् - सुरेश्वराचार्यकृतम्

नमाम्यभोगि-परिवार-संपदं निरस्त-भूतिमनुमार्ध-विग्रहम्।
 अनुग्रमुन्मृदित-काल-लाञ्छनं विना-विनायकमपूर्व-शंकरम् ॥ ५ ॥

यद्-वक्र-मानस-सरः-प्रतिलब्ध-जन्म-
 भाष्यारविन्द-मकरन्द-रसं पिबन्ति।
 प्रत्याशमुन्मुख-विनीत-विनेय-भृंगाः
 तान् भाष्य-वित्तक-गुरून् प्रणमामि मूर्ध्ना ॥ ६ ॥

—पंचपादिका पद्मपादाचार्यकृता

वक्तारमासाद्य यमेव नित्या सरस्वती स्वार्थ-समन्विताऽऽसीत्।
 निरस्त-दुस्तर्क-कलंक-पंका नमामि तं शंकरमर्चितांग्रिम् ॥ ७ ॥

—संक्षेपशारीरकं श्रीसर्वज्ञात्मेंद्रसरस्वतीश्रीचरणैः कृतम्

सदाशिवब्रह्मेन्द्रविरचितायां जगद्गुरुरत्नमालायां भगवत्पाद-चरितम्

यदबोध-वशादहं ममेदं तदिहेत्यादिरुदेति भूरि-भेदः।
 तदखण्डमनंतमद्वितीयं परमानन्द-मयं पदं श्रयेयम् ॥ १ ॥

कलिना बलिनाऽखिले खिलेऽपि स्खलिते श्रौत-पथेऽपथे प्रवृद्धे।
 जप-होम-तपस्सु नाम-शेषेष्वपि यातेषु सुभाषितेषु शोषम् ॥ २ ॥

जगदीक्षण-विह्वलामृतांधो-निगद-व्यक्त-कृपा-रसानुबंधम्।
 प्रणिदिश्य गुहं पुरैव गंतुं प्रणिबंधुं च मखान् द्विषश्च यंतुम् ॥ ३ ॥

अवतार्य सुरान् परांश्च पूर्वं विधि-विष्ण्वंद्र-मुखान् विनोद-पूर्वम्।
स्वयमप्यवतीर्य सुत्युरार्या-कमितुः श्री-शिव-शर्मणो विचार्य ॥ ४ ॥

उदभूत् सदने निटाल-दृग् यो मद-भाजां सुधियां प्रमाथ-योग्ये।
शिशुरर्पयतान्मुमुक्षु-भाग्यं स शुभं शंकर-देशिकः सुभोग्यम् ॥ ५ ॥

प्रति-चंद्र-भवं निवृत्ति-धर्मा श्रित-गोविंद-मुनेरवाप्त-धर्मा।
जयतात् कृत-सूत्र-भाष्य-कर्मा स्वयमंते-वसतां वितीर्ण-शर्मा ॥ ६ ॥

कुहनांत्यज-विश्वनाथ-सृष्टो द्रुहिण-व्यास-वरोदितानुशिष्टः।
ममतां मम तावदेष भिंद्यान्नमतश्चोपरतिं ददात्वनिंद्याम् ॥ ७ ॥

प्रविशन् बदरीमवाप्य सद्यः परमाचार्य-पदार्चनं क्रमाद् यः।
धवलाचलमाप्य योऽप्यमाद्यच्छिव-लावण्यमुदीक्ष्य तं प्रपद्ये ॥ ८ ॥

प्रतिपादित-लिंग-पंचकेऽमुं प्रणिवर्त्याशु तिरोहिते गिरीशे।
विनिवृत्य स दिग्-जय-प्रवृत्तो विविधैः शिष्य-वरैर्विभातु चित्ते ॥ ९ ॥

अथ कान्यकुमार-संधि-सेतु-स्थलिनी-वैकट-कालहस्ति-यातुः।
यमि-नेतुरमुष्य कांचि-यात्रा शमिदानीं शम-दं क्रियाद् विचित्रा ॥ १० ॥

श्रित-निर्मल-राजसेन-चोल-क्षिति-पालोद्धृत-विप्र-देव-शालः ।
वरदस्य तथाऽऽम्र-नायकस्याप्युरु-वेश्म-द्वय-कृज्जयाय मे स्यात् ॥ ११ ॥

प्रकृतिं च गुहाश्रयां महोग्रां स्व-कृते चक्र-वरे प्रवेश्य योऽग्रे।
अकृताश्रित-सौम्य-मूर्तिमार्या सुकृतं नः स चिनोतु शंकरार्यः ॥ १२ ॥

उपयात्सु बुधेषु सर्व-दिग्भ्यः प्रदिशन्नाशु पराभवं य एभ्यः।
विधृताखिल-वित्-पदश्च कांच्यामधृतार्तिः स दिशेच्छ्रियं च कांचित् ॥ १३ ॥

समतिष्ठिपदा-हिमाद्रि-सेव्यं क्रमशो धर्म-विचारणाय दिव्यम्।
अधि-कांचि च शारदा-मठं योऽभ्यधिकं नः सुखमातनोतु सोऽयम् ॥ १४ ॥

परमंतिक-सत्-सुरेश्वराद्यैः परमाद्वैत-मतं स्फुटं प्रवेद्य।
परि-कांचिपुरं परे विलीनः परमायास्तु शिवाय सद्गुरुनः ॥ १५ ॥

कामकोटि-परंपरागतैः आचार्यैः कृताः स्तुतयः

नमस्तस्मै भगवते शंकराचार्य-रूपिणे।
येन वेदांत-विद्येयमुद्धृता वेद-सागरात् ॥ १ ॥

—विद्यारण्यमुनिविरचितायाम् अपरोक्षानुभूतिदीपिकायाम्

स्तुवन्मोह-तमः-स्तोम-भानु-भावमुपेयुषः ।
स्तुमस्तान् भगवत्पादान् भव-रोग-भिषग्-वरान् ॥ २ ॥

—सदाशिवेंद्रसरस्वतीश्रीचरणैः कृता ब्रह्मसूत्रवृत्तिः

वेदांतार्थाभिधानेन सर्वानुग्रह-कारिणम्।
यति-रूप-धरं वंदे शंकरं लोक-शंकरम् ॥ ३ ॥

—नवपंचाशत्तमैः आचार्यैः श्रीभगवन्नामबोधेंद्रसरस्वतीश्रीचरणैः कृतं

हरिहराद्वैतभूषणम्

यमाश्रिता गिरां देवी नंदयत्यात्म-संश्रितान्।
तमाश्रये श्रिया जुष्टं शंकरं करुणा-निधिम् ॥ ४ ॥

—नवपंचाशत्तमैः आचार्यैः श्रीभगवन्नामबोधेंद्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतम्
विवरणप्रमेयसंग्रहात्मकम् अद्वैतभूषणम्

सर्व-तंत्र-स्वतंत्राय सदाऽऽत्माद्वैत-वेदिने।
श्रीमते शंकरार्याय वेदांत-गुरवे नमः ॥ ५ ॥

अविप्लुत-ब्रह्मचर्यान् अन्वितेंद्र-सरस्वतीन्।
आत्त-मिथ्यावार-पथान् अद्वैताचार्य-संकथान् ॥ ६ ॥

आ-सेतु-हिमवच्छैलं सदाचार-प्रवर्तकान्।
जगद्-गुरून् स्तुमः कांची-शारदा-मठ-संश्रयान् ॥ ७ ॥

—पंचषष्टितमैः पीठाधिपतिभिः श्रीमत्सुदर्शनमहादेवेंद्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतः
जगद्गुरु-परंपरा-स्तवः

गुरुर्नाम्ना महिम्ना च शंकरो यो विराजते।
तदीयांघ्रि-गलद्-रेणु-गणायास्तु नमो मम ॥ ८ ॥

—अष्टषष्टितमाचार्यैः श्रीचंद्रशेखरेंद्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतम्

कामाक्षी-करुणा-रूपं कामकोटि-जगद्गुरुम्।
चिन्मूर्ति कलये चित्ते शंकराचार्यमव्ययम् ॥ ९ ॥

—नवषष्टितमाचार्यैः श्रीजयेंद्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतम्

भजेऽहं भगवत्पादं भारतीय-शिखामणिम्।
अद्वैत-मैत्री-सद्भाव-चेतनायाः प्रबोधकम् ॥ १० ॥

—सप्ततितमाचार्यैः श्रीशंकरविजयेंद्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतम्

शंकर-चरित्र-ग्रंथेषु

मेधावी निगम-पटुर्बहु-श्रुतो वा येनर्ते न कलयिता किलात्म-तत्त्वम्।
तन्नेत्रं तमसि च दिव्य-दृष्टि-दायि श्रेयो नः प्रदिशतु धाम देशिकारख्यम् ॥ १ ॥

—पुण्यश्लोकमंजरी

नमामि शंकराचार्य-गुरु-पाद-सरोरुहम्।
यस्य प्रसादान्मूढोऽपि सर्वज्ञोऽहं सदाऽस्म्यहम् ॥ २ ॥

वेदे ब्रह्म-समस्तदंग-निचये गर्गोपमस्तत्-कथा-
तात्पर्यार्थ-विवेचने गुरु-समस्तत्-कर्म-संवर्णने।
आसीज्जैमिनिरेव तद्-वचन-ज-प्रोद्धोध-कंदे समो
व्यासेनैव विभाति सद्गुरुरसौ श्री-शंकरारख्यः क्षितौ ॥ ३ ॥

अद्वैतार्णव-पूर्ण-चंद्रमभिदा-पद्माटवी-भास्करं
विद्वत्-कोटि-समर्चितांघ्रि-युगलं प्रद्वेष-कक्षानलम्।
हृद्याभेद्य-समस्त-वेद-जनित-प्रोद्यद्-विवेकांकुरं
स्विद्यद्-वागमृतं परात्-पर-गुरुं श्री-शंकरं तं भजे ॥ ४ ॥

—आनंदगिरीयशंकरविजयः

गामाक्रम्य पदेऽधिकांचि निबिडं स्कंधैश्चतुर्भिस्तथा
 व्यावृण्वन् भुवनांतरं परिहरंस्तापं स-मोह-ज्वरम्।
 यः शाखी द्विज-संस्तुतः फलति तत् स्वाद्यं रसारव्यं फलं
 तस्मै शंकर-पादपाय महते तन्मस्त्रि-संध्यं नमः ॥ ५ ॥

—व्यासाचलीयशंकरविजयः

देशे कालडि-नाम्नि केरल-धरा-शोभा-करे सद्-द्विजे
 जातः श्रीपति-मंदिरस्य सविधे सर्वज्ञतां प्राप्तवान्।
 भूत्वा षोडश-वत्सरे यति-वरो गत्वा बदर्याश्रमं
 कर्ता भाष्य-निबंधनस्य सु-कविः श्री-शंकरः पावनः ॥ ६ ॥

—गोविंदानंदरचिते शंकराचार्यचरिते

अज्ञानान्तर्गहन-पतितान् आत्म-विद्योपदेशैः
 त्रातुं लोकान् भव-दव-शिखा-ताप-पापच्यमानान्।
 मुक्त्वा मौनं वट-विटपिनो मूलतो निष्पतन्ती
 शंभोर्मूर्तिश्चरति भुवने शंकराचार्य-रूपा ॥ ७ ॥

—नवकालिदासमाधवकविकृतः शंकरदिग्विजयः

क्वैमे शंकर-सद्गुरोर्गुण-गणा दिग्-जाल-कूलंकषाः
 कालोन्मीलित-मालती-परिमलावष्टंभ-मुष्टिंधयाः ।
 क्वाहं हंत तथापि सद्गुरु-कृपा-पीयूष-पारंपरी-
 मग्नान्मग्न-कटाक्ष-वीक्षण-बलादस्मि प्रशस्तोऽर्हताम् ॥ ८ ॥

—संक्षेपशंकरविजये

श्रीमच्छंकर-सद्गुरोर्भगवतोऽगाधामसाधारणीं
 वाणीं नः प्रतनीयसीं मुहुरिमां गाढुं समुत्कंठते।
 तन्मूर्तिः प्रभुरेव भक्त-जनता-वात्सल्य-वैपुल्य-भूः
 अस्मै साधु ददातु शस्त-दयया हस्तावलंबं हरः ॥ ९ ॥

—वल्लीसहायकविकृतौ आचार्यदिग्विजये

अन्यैः वेदांताचार्यैः कृताः स्तुतयः

प्रचार्यं सर्व-लोकेषु संचार्यं हृदयांबुजे।
विचार्यं सर्व-वेदांतैः आचार्यं शंकरं भजे ॥ १ ॥

—नारायणीयोपनिषद्भाष्ये

भगवत्पाद-पादाब्ज-पांसवः संतु संततम्।
अपारासार-संसार-सागरोत्तार-सेतवः ॥ २ ॥

—चित्सुखाचार्याणां भाष्यभावप्रकाशिकायाम्

उद्धृत्य वेद-पयसः कमलामिवाब्धेः
आलिङ्गिताखिल-जगत्-प्रभवैक-मूर्तिम्।
विद्यामशेष-जगतां सुख-दामदाद् यः
तं शंकरं विमल-भाष्य-कृतं नमामि ॥ ३ ॥

—विवरणाचार्याणां पंचपादिकाविवरणे

यद्-भाष्यांबुज-जात-जात-मधुर-प्रेयोमधु-प्रार्थना-
सार्थ-व्यग्र-धियः समग्र-मरुतः स्वर्गेऽपि निर्वेदिनः।
यस्मिन् मुक्ति-पथः पथीन-मुनिभिः संप्रार्थितः संबभौ
तस्मै भाष्य-कृते नमोऽस्तु भगवत्पादाभिधां बिभ्रते ॥ ४ ॥

—आनंदगिर्याचार्याणां सूत्रभाष्यव्याख्यायां - ६

श्री-गुरुं भगवत्पादं शरण्यं भक्त-वत्सलम्।
शिवं शिव-करं शुद्धमप्रमेयं नमाम्यहम् ॥ ५ ॥

—अद्वैतसभायाः ब्रह्मविद्यापत्रिकायां प्रकाशिते अज्ञातकर्तृके गुर्वष्टके

तं वंदे शंकराचार्यं लोक-त्रितय-शंकरम्।
सत्-तर्क-नखरोद्गीर्ण-वावदूक-मतंगजम् ॥ ६ ॥

—तत्त्वबोधभगवत्प्रणीते तत्त्वबोधे

आनंद-घनमद्वंद्वं निर्विकारं निरंजनम्।
भजेऽहं भगवत्पादं भजतामभय-प्रदम् ॥ ७ ॥

—मनीषा-पंचक-व्याख्याने

यद्-भाष्योक्तेर्लव-परिजुषश्छात्र-वर्गा महांतः
 निर्भिदंति प्रबल-मतयो वादि-शैलं समस्तम्।
 यैर्वेदाब्धेरमृतमिव सद्-भाष्यमापत् प्रकाशं
 तत्-पादाब्जं स्फुरतु हृदये ह्युद्धृतं सर्वदा मे ॥ ८ ॥

—मनीषापंचरत्नलघुविवरणे

महा-मोह-पंके विरिचाचरांतं
 प्रजा-हस्तिनं मग्नमालोक्य भाष्यैः।
 जलैः क्षालयित्वाऽऽत्म-विद्या-दिवं यो
 नयत्येकलं शंकरं तं नमामि ॥ ९ ॥

—ज्ञानामृतयतेः कृतौ विद्यासुरभिसंज्ञके नैष्कर्म्यसिद्धिविवरणे

संसार-सर्प-परिदष्ट-विनष्ट-जंतु-
 संजीवनाय परया कृपयोपपन्नः।
 ब्रह्मावबोध-परमौषधमुद्वहन् यः
 तं शंकरं परतरं भिषजां भजामि ॥ १० ॥

—अद्वैतबोधामृतम्

वेदांतांभोगभीरा नय-मकर-कुला ब्रह्म-विद्याब्ज-षंडा
 पाषंडोत्तुंग-वृक्ष-प्रमथन-निपुणा मान-वीची-तरंगा।
 यस्यास्योत्था सरस्वत्यखिल-भव-भय-ध्वंसिनी शंकरस्य
 गंगा शंभोः कपर्दादिव निखिल-गुरोर्नौमि तत्-पाद-पद्मम् ॥ ११ ॥

—ज्ञानघनपादानां तत्त्वशुद्धौ

सूत्र-प्रग्रह-वेद-वाजिनि महन्मीमांसक-स्यंदने
 तिष्ठन् भाष्य-पिनाकमुज्ज्वल-गुणं कृत्वाऽऽत्म-धी-सायकम्।
 आकृष्य प्रदहन्नशेष-विपदां मूलं पुराणां त्रयं
 भूयान्नोऽभिनवः पुरारिरशुभस्योच्छित्तये शंकरः ॥ १२ ॥

—रामानंदस्य ऋजु-विवरण-व्याख्यायाम्

यद्-भाष्य-सागर-ज-युक्ति-मणीन् प्रकीर्णान्
 प्राप्याधुना कतिपयान् कवयो भवन्ति।
 तस्मै नमो जन-मनोज्ञ-दिवाकराय
 कृत्स्नागमार्थ-निलयाय यतीश्वराय ॥ १३ ॥

—बोधनिधि-कृते उपदेश-प्रकरण-विवरणे

वेदांतार्थं गभीरं ह्यति-सुगमतया बोधयामीति विष्णुः
 व्यासात्माऽसूत्रयत् तद् दुरधिगममभूद् वादि-दुर्बुद्धि-भेदात्।
 भिन्दन् दुर्बुद्धि-भेदं य इह करुणयाऽभाष्ययद् भाष्यमेतत्
 तं वंदे सर्व-वन्द्यं त्रि-जगति भगवत्पाद-संज्ञं महेशम् ॥ १४ ॥

—रामानंदसरस्वतीकृतविवरणोपन्यासे

त्रि-वर्गेणाक्रांते जनन-मरणादि-व्रण-भुवा
 जनेऽस्मिन् सर्वस्मिंस्तिमिर-परिणाहैक-शरणे।
 निषेक्तुं निध्यातोऽमृतमग-पतिः शंकर इति
 स्व-नाम व्याख्यातुं जयति कुहना-भिक्षुरनिशम् ॥ १५ ॥

—अभिनवद्राविडाचार्य-श्रीबालकृष्णानंदसरस्वतीनां शारीरकमीमांसाभाष्यवार्तिके

श्री-संबन्धमुदीक्ष्य वाचक-पदे यान् शारंगिणं वैष्णवाः
 चंद्रोत्तंस-पदास्पदत्व-कलनाच्छंभुं च शैवा विदुः।
 आनंदाद्वय-शोभमान-परम-प्रेमास्पदं योगिनः
 तान् पादांबुज-रेणु-धूत-तमसो वंदे सदा श्री-गुरून् ॥ १६ ॥

—गंगाधरसरस्वत्यारव्यभिक्षुणा रचितायाम् आत्मसाम्राज्यसिद्धिव्याख्यायाम्

नमः श्री-शंकराचार्य-गुरवे शंकरात्मने।
 शरीरिणां शंकराय शंकर-ज्ञान-हेतवे ॥ १७ ॥

—नृसिंहाश्रमविरचितायां तत्त्वबोधिन्याख्यायां संक्षेपशारीरकटीकायाम्

याऽनुभूतिः स्वयं-ज्योतिरादित्येशान-विग्रहा।
 शंकराख्या च तं नौमि सुरेश्वर-गुरुं परम् ॥ १८ ॥

—नृसिंहप्रज्ञमुनिकृते बृहदारण्यकभाष्यवार्तिकन्यायतत्त्वविवरणे

संसाराब्धि-निषण्णाज्ञ-निकर-प्रोज्जिहीर्षया।
कृत-संहननं वंदे शंकरं लोक-शंकरम्॥ १९ ॥

—विज्ञानवासयतिरचितायां पंचपादिकाव्याख्यायाम्

वेदांतार्थ-तदाभास-क्षीर-नीर-विवेकिनम्।
नमामि भगवत्पादं पर-हंस-धुरंधरम्॥ २० ॥

—अमलानंदसरस्वतीनां वेदांतकल्पतरौ

नाना-भाष्यादृता सा सगुण-फल-गतिर्वैध-विद्या-विशेषैः
तत्-तद्-देशाप्ति-रम्या सरिदिव सकला यत्र यात्यंश-भूयम्।
तस्मिन्नानंद-सिंधावतिमहति फले भाव-विश्रांति-मुद्रा
शास्त्रस्योद्धाटिता यैः प्रणमत हृदि तान् नित्यमाचार्य-पादान्॥ २१ ॥

—अप्पयदीक्षितानां न्यायरक्षामणौ

प्रचंड-पाखंड-विखंडनोद्यतं त्रयी-शिरोर्य-प्रतिपादने रतम्।
बुधैर्नुतं योग-कलाभिरावृतं नमामि तं शंकर-देशिकं ततम्॥ २२ ॥

—सच्चिदानंदसरस्वतीकृतायाम् आर्याव्याख्यायाम्

दृष्ट्वा यो दिव्य-दृष्टिः कलि-युग-समये “मंद-भाग्या मनुष्याः
तस्मात् तंत्र-प्रपंचः सुर-यजन-विधिर्मत्-कृतो निष्फलः स्यात्”।
इत्याविर्भूय पृथ्व्यां पुनरपि कृतवांस्तंत्र-सारं गिरीशः
तं वंदे शंकराख्यं महिततम-मनः-प्रार्थनीयार्थ-रूपम्॥ २३ ॥

—प्रपंचसारसंबंधदीपिकायाम्

येनाद्वंद्वमखंडमक्षय-पदं प्रादर्शि तापापहं
भाष्य-ग्रंथि-निबंधनैः श्रुति-शिरोवाक्यार्थ-विद्योतिभिः।
नित्यो यत्र समस्त-सद्-गुण-गणस्तं शंकराचार्य-गीर्
विख्यातं मुनि-मौलि-लालित-पद-द्वंद्वं सदा संश्रये॥ २४ ॥

—रामतीर्थस्वामिरचितायाम् अन्वयार्थप्रकाशिकाख्यायां संक्षेपशारीरकव्याख्यायाम्

वेदांत-व्रात-नीरं शत-पथ-कथित-न्याय-रत्न-प्रपूरं
 पारावारं सुतारं निगम-मुख-षडंगात्म-सद्-ग्राह-घोरम्।
 कारं-कारं सुगाहं श्रुत-मत-मथितैर्ब्रह्म-विद्यामृतं यः
 प्रादादादाय तस्मादशरण-शरणं शंकरं तं नमामः ॥ २५ ॥
 —आनंदपूर्णरचितायां न्यायकल्पलतिकानाम्नां सुरेश्वरवार्तिकटीकायाम्

वेदांतार्थ-विभासकाय गुरवे शांताय संन्यासिने
 नाना-वादि-नगेंद्र-संघ-पवये योगींद्र-वंद्याय च।
 मोह-ध्वांत-दिवाकराय भगवत्पादाभिधां बिभ्रते
 तस्मै भाष्य-कृते नमोऽस्तु सततं पूर्णाय बोधात्मने ॥ २६ ॥
 —तैत्तिरीयभाष्यटीकायाम्

ये वेदांत-सुधोदधिं सुमनसां निश्श्रेयसाय स्वयं
 निर्मथ्योदहरन्निरूपण-गुणावृत्तेन चेतोमथा।
 अद्वैतामृतमासुरानुशयिनामास्वादनीयेतरत्
 तानाऽऽस्माक-गुरोरुपैमि भगवत्पादादिमान् देशिकान् ॥ २७ ॥
 —कृष्णानंदयतिकृतौ सिद्धांतसिद्धांजने

काले शिवः क्रम-वशात् कलि-दोष-दुष्टे
 यः संप्रदाय-रहितं तदपेक्ष्य भूयः।
 क्षोण्यामवातरदशेष-जगद्धितार्थी
 श्री-शंकराख्यममलं गुरुमाश्रये तम् ॥ २८ ॥
 —नारायणकृतौ प्रपंचसारार्थदीपे

वेदाद्यागम-दुग्ध-सिंधु-मथनात् तन्मेय-मंथाद्रिणा
 दिव्याभोग-विचार-वासुकि-वशादाश्रित्य धैर्यं परम्।
 ब्रह्मोद्धोध-सुधां विधाय दयया मर्त्यान्मर्त्यान्मी
 कुर्वतो गुरवो जयंति जगतां लक्ष्मीश-वद् रक्षकाः ॥ २९ ॥
 —वरदराजपंडितकृतौ खंडनमंडने

यदीय-वाक्-सूर्य-रुचि-प्रणाशितः
 हृदंघ-कारो नमतामशेषतः।
 महात्मनः शिष्य-हिते सदा रतान्
 नमामि तान् शंकर-पूज्य-देशिकान् ॥ ३० ॥

—शंकुकविरचिते कैवल्यनवनीते

यद्-वक्रांबुज-निस्सृतं परमकं श्री-सूत्र-भाष्यामृतं
 पीत्वा मादृश-जीव-भंग-निचया नंदंति मोक्षांगणे।
 नाना-वादि-मदेभ-भंजन-महा-व्यग्रोग्र-कंठीरवान्
 वंदे व्यास-मुनींद्र-शंकर-मुखान् सद्-देशिकांस्तानहम् ॥ ३१ ॥

—अमरेश्वरशास्त्रिरचिते अज्ञानध्वांतचंडभास्करे

यो लोकोपकृति-प्रविष्ट-हृदयो जित्वाऽतिबाह्यं मतं
 श्रीमच्छंकर-शब्द-पूर्व-भगवत्पादाभिधानं गतम्।
 सद्-वेदांत-रहस्य-वत् स्फुटितवान् गोप्यं रहो-मानवं
 तं वंदे भगवंतमंतक-रिपुं सर्वातराय-च्छिदम् ॥ ३२ ॥

—कामेश्वरसूरिकृतायाम् अरुणामोदिनीनाम्न्यां सौंदर्यलहरीव्याख्यायाम्

अखिल-पर-हंस-देशिकमागम-गूढार्थ-दर्शकं प्राज्ञम्।
 स्वानंद-पूर्ण-सागरमनिशमहं नौमि शंकराचार्यम् ॥ ३३ ॥

—नागनाथरचिते आत्मबोधप्रकरणे

विष्णवे व्यास-रूपाय ब्रह्म-सूत्र-कृते नमः।
 महेशाय च तद्-भाष्य-कृते शंकर-रूपिणे ॥ ३४ ॥

—अल्लालसूरिरचिते भामतीतिलके

हर-लीलावताराय शंकराय वरौजसे।
 कैवल्य-कलना-कल्प-तरवे गुरवे नमः ॥ ३५ ॥

—उमामहेश्वररचितायां तत्त्वचंद्रिकायाम्

यत्-पादाब्ज-प्रभव-विमल-श्री-परागालि-भास्वान्
 मत्-स्वांत-स्थं प्रणुदति तमः-पुंजमत्यंत-चंडम्।
 यत्-कारुण्य-प्लव-परिजुषा तारितोऽनेन तूर्णं
 संसाराब्धिः प्रणतिरनिशं स्याद् गुरूणां पदाब्जे ॥ ३६ ॥

—सीतारामसूरिरचिते वेदांतकौस्तुभे

पाराशर्य-वचोविलास-मसृणैः सूत्रैः क्रमेणाततैः
 अत्यस्तैः प्रकटीचकार भगवान् यो भाष्य-संज्ञं पटम्।
 अज्ञानोद्भव-जाड्य-नाश-करणं स्वानंद-दं सेविनां
 तं वंदेऽखिल-योगि-वन्द्य-चरणं श्री-शंकरं शं-करम् ॥ ३७ ॥

—कमलाकरदेवकृतौ आनंदविलासे

योऽयं दैवत-सार्वभौम-विभवो विश्वाधिको रुद्र इ
 त्याद्यैराद्य-वचोभिरद्वयपरैरद्यापि संस्तूयते।
 अद्वैतात्म-विबोधनाय विदुषामिच्छा-समंगीकृत-
 श्रीमच्छंकर-देशिकेन्द्र-वपुषं श्री-शंकरं भावये ॥ ३८ ॥

—शंकराचार्याष्टके

शंकर-वाङ्महिमा

अधिगत-भिदा पूर्वाचार्यानुपेत्य सहस्र-धा
 सरिदिव मही-भागान् संप्राप्य शौरि-पदोद्गता।
 जयति भगवत्पाद-श्रीमन्मुखांबुज-निर्गता
 जनन-हरणी सूक्तिर्ब्रह्माद्वयैक-परायणा ॥ १ ॥

—अप्पय्यदीक्षितानां सिद्धांतलेशसंग्रहे

संसाराध्वनि ताप-भानु-किरण-प्रोद्भूत-दाह-व्यथा-
 खिन्नानां जल-कांक्षया मरु-भुवि श्रान्त्या परिभ्राम्यताम्।
 अत्यासन्न-सुखांबुधिं सुख-करं ब्रह्माद्वयं दर्शय-
 ंत्येषा शंकर-भारती विजयते निर्वाण-संदायिनी ॥ २ ॥

—विवेकचूडामणौ

जय-घोषः

श्री-शंकराचार्य-वर्य ब्रह्म-ज्ञान-प्रदायक।
अज्ञान-तिमिरादित्य सुज्ञानाब्धि-सुधाकर ॥ १ ॥

ज्ञान-मुद्रांचित-कर शिष्य-हृत्-ताप-हारक।
कम्र-मुक्ति-गृह-द्वार-कवाट-घ्न-पदांबुज ॥ २ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

षण्मत-स्थापनाचार्य त्रयी-मार्ग-प्रकाशक।
प्रसन्न-वदनांभोज परमार्थ-प्रकाशक ॥ ३ ॥

ज्ञानात्मकैक-दंडाढ्य कमंडलु-लसत्-कर।
काषाय-वसनोपेत भस्मोद्धूलित-विग्रह ॥ ४ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

श्रीमत्-कैलास-निलय-सच्छिवांशावतारक।
कालटी-क्षेत्र-निवसदार्याबा-गर्भ-संश्रित ॥ ५ ॥

शिवादि-गुरु-वंशांबुनिधि-राकेश-सन्निभ ।
पितृ-दत्तान्वर्थ-भूत-शंकराख्या-समुज्ज्वल ॥ ६ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

अभ्यस्त-वेद-वेदांग निखिलागम-पारग।
दरिद्र-ब्राह्मणी-दत्त-भिक्षामलक-तोषित ॥ ७ ॥

स्वर्णामलक-सदृष्टि-प्रसादानंदित-द्विज ।
अष्ट-वर्ष-चतुर्-वेदिन् द्वादशाखिल-शास्त्र-ग ॥ ८ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

सरिद्र-वर्त्मातप-श्रान्त-मातृ-दुःखापनोदक।
नक्र-ग्रह-व्याज-मातृ-मत-पारमहंस्यक ॥ ९ ॥

चिंतना-मात्र-सान्निध्य-करणाश्वासितांबक ।
सोमोद्भवा-तटी-क्लृप्त-सौम्य-गोविंद-सेवन ॥ १० ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

गोविंदार्य-मुखावाप्त-महावाक्य-चतुष्टय ।
योग-सिद्धि-गृहीतेंदुभवा-पूर-कमंडलो ॥ ११ ॥

गुर्वनुज्ञात-विश्वेश-दिदृक्षा-गमनोत्सुक ।
चंडालाकार-विश्वेश-प्रश्नानुप्रश्न-हर्षित ॥ १२ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

विश्वेशानुग्रहावाप्त-भाष्य-ग्रथन-नैपुण ।
भाष्य-स्फुट-श्रुतिशिरो-मत-तत्त्वाभिलापक ॥ १३ ॥

यदूद्धह-प्रोक्त-गीता-याथातथ्य-विवेचक ।
ब्रह्मसूत्रार्थ-संवाद-हृष्यत्-सत्यवती-सुत ॥ १४ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

मंदाकिनी-झरी-रम्य-भाष्य-पावित-भूतल ।
भाष्य-सार-प्रकरण-कृत-जिज्ञासु-तोषण ॥ १५ ॥

सौंदर्य-लहरी-मुख्य-बहु-स्तोत्र-विधायक ।
योगजाग्नि-कृत-स्वांबा-यज्ञ-स्थापित-सत्पथ ॥ १६ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

त्रिरधीतात्मीय-भाष्य-सनंदन-समाश्रय ।
कुंकूलानल-कूट-स्थ-कुमारिल-कृतानते ॥ १७ ॥

कर्मैक-पथिकोद्वंड-मंडनांत्याश्रम-प्रद ।
कंज-योन्यवतार-श्री-सुरेश्वर-सुदेशिक ॥ १८ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

यथावत्-तत्त्व-विज्ञातृ-हस्तामलक-सद्गुरो ।
तोटकाभिव्यक्त-भक्ति-तत्त्व-ज्ञानाढ्य-शिष्यक ॥ १९ ॥

पृथ्वीधवादि-शिष्यौघ-शिरोधृत-पद-द्वय ।
शारदा-स्थापना-पूत-ऋश्यशृंग-गिरि-स्थल ॥ २० ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

ककुब्जय-महायात्रा-पवित्रित-महीतल ।
रामेश्वरादि-मेर्वत-प्रतिष्ठापित-सन्मत ॥ २१ ॥

अद्वैत-स्थापनाचार्य भगवत्पाद-संज्ञक ।
वेद-वेदांत-संप्रोक्त-रक्षार्थ-मठ-कल्पन ॥ २२ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

कैलास-यात्रा-संप्राप्त-चंद्रमौलि-प्रपूजक ।
नेपाल-केदार-वर-सिद्धि-लिंग-निधायक ॥ २३ ॥

चिदंबर-सभा-न्यस्त-मोक्ष-लिंग यतीश्वर ।
तुंगा-भद्रा-संग-भूमि-भोग-लिंग-समर्चन ॥ २४ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

श्रीचक्रात्मक-ताटंक-पोषितांबा-मनोरथ ।
कांच्यां श्रीचक्र-राजाख्य-यंत्र-स्थापन-दीक्षित ॥ २५ ॥

भेरी-पटह-वाद्यादि-राज-लक्षण-लक्षित ।
सर्वज्ञ-पीठाध्यारोह-लुप्त-सार्वज्ञ्य-संशय ॥ २६ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

वादार्थागत-सर्वज्ञ-बाल-संन्यास-दायक ।
शारदा-मठ-मेरु-श्री-योगलिंगाभिषेचन ॥ २७ ॥

सोपान-पंचकोद्धोष-कृत-शिष्यानुशासन ।
सत्यव्रत-समाख्यात-कांच्यंतरित-विग्रह ॥ २८ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

कांचीपुराभरण-कामद-कामकोटि-पीठाभिषिक्त वर-देशिक-सार्वभौम ।
सार्वज्ञ्य-शक्त्यधिगताखिल-मंत्र-तंत्र-चक्र-प्रतिष्ठिति-विजृम्भित-चातुरीक ॥ २९ ॥

(स्वामिन् ! जय ! विजयी भव !)

- सम्मान्यैः ब्रह्मश्री-प्रांत्यंगरै-सुब्रह्मण्यशास्त्रिभिः पूर्वं संकलिता आचार्यप्रशस्तिः। तैः टिप्पण्यादिभिः समलंकृते, तच्छिष्यैः शास्त्रचिंतामणि-रामकृष्णशास्त्रिभिः संपादिते ब्रह्मसूत्रभाष्यपुस्तके श्रीमच्चंद्रशेखरेंद्रसरस्वतीश्रीपादानां षष्ठ्यब्दपूर्त्यवसरे (१९५४ लौकिकाब्दे) प्रकाशिते अंतर्भाविता सा।
- श्रीशंकरभक्तजनसभया प्रकाशिते अद्वैताक्षरमालिकायाः द्वितीयसंस्करणपुस्तके (१९७८ लौ०) अपि एतादृशः संग्रहः प्रकाशितः।
- शिमिलि-वेंकट-राधाकृष्णशास्त्रिभिः भगवत्पाद-प्रशस्ति-मकरंदः (१९८० लौ०) तदुपरि भगवत्पाद-प्रशस्ति-मंजरी च (२००९ लौ०) प्रकाशितौ।

एतानि आधृत्य संकलितः पद्यसंग्रहः ब्रह्मश्री-प्रांत्यंगरै-शास्त्रि-वर्य-शिष्याणां ब्रह्मश्री-मणि-द्रविड-शास्त्रिणाम् अंतेवासिना, श्री-कामकोटि-पीठाधीश्वराणाम् आज्ञया भगवत्पाद-चरित-विषये ब्रह्मश्री-राधाकृष्ण-शास्त्रिणां मार्गदर्शनं प्राप्तवता, तेषामेव आज्ञया कामकोटि-पीठ-परंपरागत-श्री-सदाशिव-ब्रह्मेन्द्र-सन्निधि-वास्तव्येन श्रीरमणशर्मणा, तेषामेव आज्ञया पुनः यथामति संशोध्य प्रकाशितः।

